Dosarul nr. 4r-427/25 Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
4-24116229-02-4r-30012025 Judecător: Corcea Nicolae

D E C I Z I E
În numele Legii

31 martie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Robu Oxana
Judecători: Schibin Vladislav și Cojocaru Olga
a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Proca Igor împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 decembrie 2024, în cauza contravențională intentată la contestația depusă de către cet. Moraru Vasile, împotriva procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din data de 01 octombrie 2024, prin care a fost sancționat în baza art.238 alin.(3) din Codul contravenţional, -

Datele referitoare la termenii de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond: 15.10.2024– 02.12.2024;
În procedura instanței de recurs: 30.01.2025 – 31.03.2025.

Procedura de înștiințare legală a fost efectuată.

Cu privire la recursul agentului constatator, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, –

C O N S T A T Ă:

La data de 01 octombrie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Proca Igor, a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, prin care cet. Moraru Vasile a fost sancționat în baza art. 238 alin.(3) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei, pentru faptul că, la data de 01 octombrie 2024, ora 16:37, în mun. Chișinău, str. Grigore Vieru bl.28, conducând mijlocul de transport marca/model Honda Civic n/î *****, era obligat la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află pe marginea părții carosabile și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilă în direcția de mers a vehiculului.

Nefiind de acord, cu procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din data de 01 octombrie 2024, la data de 02 octombrie 2024, cet. Moraru Vasile, a depus o contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 decembrie 2024 s-a admis contestaţia depusă de Moraru Vasile și s-a încetat procesul contravențional intentat de către agentul constatator – în baza procesului verbal cu privire la contravenție din data de 01 octombrie 2024, seria/nr. *****, de constatare a faptei contravenționale prevăzute şi sancționate de art. 238 alin.(3) din Codul contravențional, în privința lui Moraru Vasile, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 decembrie_2024 a

declarat recurs agentul constatator INSP al IGP MAI, Proca Igor prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale s-a invocat că toate probele au fost prezentate la fața locului, cu care contravenientul a fost de acord.

Procedura de citare legală a fost executată.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul consideră necesar de a respinge recursul ca fiind nefondat*,* reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Colegiul constată că, la 01 octombrie 2024, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Proca Igor, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, prin care cet. Moraru Vasile a fost sancționat în baza art. 238 alin.(3) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei,

Agentul constatator a reținut în sarcina lui Moraru Vasile precum că el, la data de 01 octombrie 2024, ora 16:37, în mun. Chișinău, str. Grigore Vieru bl.28, conducând mijlocul de

transport marca/model Honda Civic n/î *****, era obligat la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află pe marginea părții carosabile și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilă în direcția de mers a vehiculului..

La 02 octombrie 2024, prin intermediul cancelariei INSP al IGP a fost înregistrată contestația depusă de Moraru Vasile împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din data de 01 octombrie 2024.

Prima instanță prin hotărîrea din 02 decembrie 2024 a admis contestația înaintată de Moraru Vasile și a încetat procesul contravențional intentat de către agentul constatator – în baza procesului verbal cu privire la contravenție din data de 01 octombrie 2024, seria/nr. *****, de constatare a faptei contravenționale prevăzute şi sancționate de art. 238 alin.(3) din Codul contravențional, în privința lui Moraru Vasile, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Conform art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Subsecvent celor enunţate, Colegiul penal conchide că la caz nu există nici o probă ce ar dovedi ce ar demonstra faptul contravenției și anume nu a fost stabilit faptul că, cet. Moraru Vasile a încălcat prevederile Regulamentul circulației rutiere.

Astfel, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și care ar dovedi faptul comiterii contravenției de către Moraru Vasile, existând doar poziția, apreciată de instanță a fi una subiectivă, a agentului constatator.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate lui Moraru Vasile.

Așadar, Colegiul penal elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și

consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

În acest context, instanța de recurs, alăturat instanței de fond menționează că, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile Codului contravențional se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Respectiv, procesul-verbal de constatare și sancționare al contravenției trebuie să fie întemeiat pe mijloace de probe pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod, în vederea confirmării vinovăției contestatorului în săvârșirea faptei.

De asemenea, Colegiul penal reține că, mențiunile agentului constatator în actul de sancționare, de sine stătător, nu pot servi drept temei pentru aplicarea sancțiunii contravenționale în absența altor mijloace de probă, iar potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție cu care contravenientul și-a exprimat dezacordul, astfel de mijloace de probă lipsesc. Or, simpla expunere a agentului constatator asupra situației, nu poate fi apreciată ca o probă suficientă în vederea constatării caracterului ilegal al acțiunilor făptuitorului. Prin urmare, lipsa unor probe justificate, certe și echitabile denotă în consecință caracterul neîntemeiat al procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind insuficientă probarea faptei contravenționale doar în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție și afirmațiile agentului constatator.

Or, în măsura în care procesul -verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, temeinicia procesului verbal nu mai poate fi susținută fără a se indica prezumția de nevinovăție instituită de art. 6 a Convenției.

Colegiul penal conchide că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. art. 457-458 din Codul contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul celor relatate, instanța de recurs concluzionează că, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu

prevederile art. 462 din Codul contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. art. 467-468 din Codul contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) din Codul contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției prevăzute la art. 318 alin.(1) din Codul contravențional.

Instanța de recurs conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 02 decembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Proca Igor împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 decembrie 2024.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 decembrie 2024 pronunțată în cauza contravențională intentată la contestația depusă de către cet. Moraru Vasile, împotriva procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din data de 01 octombrie 2024, prin care a fost sancționat în baza art.238 alin.(3) din Codul contravențional, fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Robu Oxana

Judecător: Schibin Vladislav

Judecător: Cojocaru Olga